

ministerens vurdering: Det er bare lige for at fastslå, at det må de jo altså have.

Så skriver LO, at ministeren nu vil presse de faglige udvalg til at skabe de her uddannelser. Altså på et eller andet tidspunkt, along the way havde jeg nær sagt, altså hen ad vejen sker der det, at fra at man er kommet med en fælles anbefaling, som vi faktisk har taget alvorligt, så vil man i LO ikke rigtig støtte den, fordi de følte sig presset til at lave de her nye uddannelser. Jeg håber da, at LO siden gerne vil være med til at lave de nye uddannelser, men jeg vil da på ingen måde tage dem til indtægt for alle de gode ideer, der er i det her lovforslag.

Så spurgte hr. Aage Frandsen i et tidligere spørgsmål, når vi og regeringen nu er så glade for det her noget for noget-princip, om det så ikke også var en tankegang, der kunne overføres til virksomheders incitament til at tage elever. Der vil jeg bare sige, at i den tid, som jeg har arbejdet med det her område og kigget på det, er ER-bidraget, altså den kollektive afgiftsordning, steget år for år, og år for år er antallet af praktikpladser faldet. Man kunne måske lave et skarpe incitament, så ER-bidraget kunne være steget endnu mere, men så tør jeg slet ikke tænke på, at hvad der så var sket med antallet af praktikpladser. Det var måske faldet tilsvarende.

Jeg forstår godt, hvad det er, hr. Aage Frandsen efterspørger, men jeg er nødt til at slå fast igen: I Venstre tror vi ikke på, at det, at virksomhederne kan få billig arbejdskraft, er løsningen i erhvervsuddannelsessystemet, og det er jo altså det, man får, hvis man får et tilskud, så er det billig arbejdskraft, men vi vil gerne have gode uddannelsesaftaler.

Kl. 19.35

Så spørger fru Bodil Kornbek, om vi ikke er bange for, at lovforslaget som sådan fører til et lavere uddannelsesniveau. Nej, faktisk er det min klare forventning, at det fører til et højere uddannelsesniveau, og det hænger således sammen, at noget af det, der fuldstændig er glemt i den her diskussion generelt, er det store antal af frafaldne i erhvervsuddannelsessystemet, hvor omkring en tredjedel, afhængig af hvordan man gør det op, falder fra uddannelserne. Dem har vi en forventning om nu at kunne tilbyde nogle reelle, gode uddannelser, således at de kan klare sig på arbejdsmarkedet.

Første næstformand (Svend Auken):

Ja, så er det hr. Torben Hansen som ordfører.

Torben Hansen (S):

Socialdemokratiet kan under ingen omstændigheder støtte det her lovforslag. Forslaget udhuler uddannelsesgarantien, fjerner næsten 5.000 nødvendige skolepraktikpladser, vender den tunge ende nedad i forhold til etniske unge, gennemfører halve, jeg vil da gerne i hvert fald i dag kalde dem korte uddannelser af hensyn til Vestres ordførers blodtryk, altså gennemfører korte uddannelser, som ingen har bedt om, straffer eleverne for andres forsømmelser, giver et lavere uddannelsesniveau, og så indføres det også med tilbagevirkende kraft for de elever, der er startet på grundforløbet her efter sommerferien.

Vi kan også se, at virksomhederne uddanner færre unge. Det viser helt friske tal fra Socialforskningsinstituttet, som bliver offentliggjort her i weekenden, og det faldende antal lære- og praktikpladser kommer også i en tid, hvor der er næsten 12.000 unge, der ikke kan få den ønskede praktikplads, og hvor regeringen med det her lovforslag vil reducere antallet af skolepraktikpladser for dem, der er inde i systemet, fra de nuværende 7.000 til 1.200.

Det hænger ganske simpelt ikke sammen, og det er også den gennemgående røde tråd i høringssvarene til det her lovforslag.

Socialdemokratiet vender sig stærkt mod den her beskæring af skolepraktikken, og man kunne jo også sige til arbejdsgiverne, at hvis de er så stærkt imod skolepraktikordningen, så kunne problemet jo løses ved, at de oprettede det tilstrækkelige antal praktikpladser, kort sagt var med til at leve op til ansvaret.

I aftalen retter man også bager for smed. I aftalen påpeges, at branchers uhensigtsmæssige brug af skolepraktikken skal imødegås, og det vil man imødegå ved at straffe eleverne gennem nedsættelse af lønnen i skolepraktik, skærpe kravene til elevernes faglige og geografiske mobilitet og en generel nedskæring på antallet af skolepraktikpladser.

Man mener arbejdsgiverne ikke gør det rigtige, udnytter systemet, og derfor går man efter eleverne. Den logik er meget svær at få øje på. Der er ingen krav til arbejdsgiverne i det her lovforslag, der er ingen incitament, der er kun krav til eleverne.

Regeringens forslag om nye korte uddannelser løser ikke nogen problemer, tværtimod. Ikke alene har erhvervslivet jo ikke ligefrem stået og råbt på de her halve uddannelser, og man kan jo spørge, hvad der skulle ligge til grund for, at ar-